

บทที่ 4

วิวัฒนาการของ โครงสร้างตลาดมวยไทย

ในบทนี้จะศึกษาด้านตลาดมวยไทย โดยศึกษาถึงประวัติและความเป็นมาของมวยไทย จนกระทั่งเป็นธุรกิจเช่นในปัจจุบัน ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทยแต่ละระดับมีลักษณะการดำเนินการอย่างไร วิธีการประกอบอาชีพในธุรกิจนี้เป็นเช่นไร การเข้าออกและความยากง่ายในธุรกิจนี้เป็นอย่างไร

ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของชนชาติไทย การก่อสร้างสร้างตัวในแต่ละยุคแต่ละสมัย มักจะต้องผ่านการทำสงครามแบบประชิดตัวอยู่เสมอ และเป็นที่น่าสังเกตว่าการสู้รบของชนชาติในแถบเอเชีย นั้นมักจะพัฒนาศักยภาพการสู้รบโดยเน้นสมรรถภาพของบุคคลมากกว่าอาวุธ ในขณะที่ชนเผ่าแถบยุโรปจะเน้นสมรรถภาพของอาวุธมากกว่าบุคคล ดังนั้นศิลปะการป้องกันตัวของคนเอเชียจึงพัฒนาไปไกลกว่าชนชาติในยุโรป โดยเฉพาะคนไทยพระมหากษัตริย์แทบทุกพระองค์ในประวัติศาสตร์ รวมทั้งขุนทหารและนักรบทุกคนจะต้องผ่านการฝึกฝนต่อสู้ในระยะประชิดตัวทั้งสิ้น และ "มวยไทย" ก็เป็นการต่อสู้ในระยะประชิดตัวด้วยมือเปล่าที่มีประสิทธิภาพอย่างน่ามหัศจรรย์ (กนกรัฐ สิงหนงษ์, สารคดี พ.ย.2533หน้า 58)

ดังได้กล่าวแล้วว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ในระยะประชิด และสามารถใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายเข้าต่อสู้ การจะศึกษามวยไทยให้ถึงแก่นจึงจำเป็นต้องเรียนรู้จุดอ่อนของร่างกาย ขณะเดียวกันจะต้องรู้จักใช้อาวุธหลักของมวยไทยให้เกิดศักยภาพได้ตามเจตนา อาวุธหลักของมวยไทยหรือที่เรียกกันว่า "นวอัฐอาวุธ" มีอยู่ 9 อย่าง ได้แก่หัว 1, หมัด 2, ศอก 2, เข่า 2, และตีน 2 นอกจากนี้อวัยวะส่วนอื่นๆ ยังสามารถใช้เป็นอาวุธเสริมได้ เช่น หัวไหล่ทั้ง 2 ข้าง ท่อนแขน ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตาม หัวใจของศิลปะการต่อสู้แขนงนี้ คือ กลวิธีรับและรุก ซึ่งหลักประการแรกนั้นอยู่ที่การป้องกันตัว ป้องกันอย่างไรจึงจะไม่เจ็บตัวและปลอดภัยจากการโจมตีของฝ่ายตรงข้าม ไม่ว่าจะ เป็นหมัด เหว้า เข่า ศอก ในขณะที่เดียวกันจะต้องมีการรุกใส่คู่ต่อสู้ด้วย

การฝึกมวยของนักมวยจะต้องมีครู ไม่ว่าจะ เป็นครูที่ถ่ายทอดวิชาโดยตรงหรือ "ครูพักลักจำ" ก็ตามที่ การขึ้นครูของนักมวยมักจะเลือกวันพฤหัสบดี ซึ่งถือเป็นวันครูตามคติโบราณ การขึ้นครูนั้น ลูกศิษย์ต้องจัดหาดอกไม้ ธูปเทียน ผ้าเช็ดหน้า ผ้าขาวม้า และขันน้ำมาทำพิธี ส่วนเงินก็แล้วแต่ครูแต่ละท่านจะระบุว่าเป็น 6 สลึง 6 บาท หรือมากน้อยกว่านั้นบางท่านก็ว่าไม่จำเป็น การทำพิธีจะกระทำต่อหน้าพระพุทธรูปและรับสัจธรรมตามที่ครูกำหนด

สำหรับอาจารย์กิมเส็ง ทวีสิทธิ์ (ครูมวยเลื่องชื่อครั้งรัชกาลที่ 6 - รัชกาลที่ 8-ผู้วิจัย) ให้ลูกศิษย์รับสัจธรรม 4 ข้อ คือ

1. จะบำรุงร่างกายให้สะอาดแข็งแรง และดำรงชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
2. จะไม่รังแกผู้อ่อนแอ
3. จะบำเพ็ญกรรมดี เพื่อประโยชน์ผู้อื่นและประเทศชาติ
4. จะหลีกเลี่ยงเหตุการณ์อันไม่สงบ

ก่อนที่จะขึ้นชกนักมวยจะต้องมีการรำมวยไหว้ครู เพื่อเป็นการคารวะถึงครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์วิชาให้ และยังเป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรมและจรรยาบรรณของนักมวย ดังนั้น สีลาท่ารำมวยของนักมวยจึงต่างกันไป สุดแต่ว่าขึ้นอยู่กับครูมวยท่านใด

มวยไทยได้ผ่านยุคต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 จนกระทั่งเข้ามาสู่ยุคปัจจุบัน ซึ่งมีเวทีมวยมาตรฐานอยู่ 2 เวที ในกรุงเทพมหานคร คือ

1. สนามมวยเวทีราชดำเนิน ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2484 โดยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นผู้ดำเนินการสำนักทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ในสมัยนั้น สร้างเป็นอาคารคอนกรีตที่บริเวณถนนราชดำเนิน ตรงข้ามกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

2. สนามมวยเวทีลุมพินี ย้ายมาจากสนามมวยชั่วคราวบริเวณหลังพระรูปรัชกาลที่ 6 ซึ่งตั้งเมื่อ 8 ธันวาคม 2499 เพื่อหารายได้ให้เป็นสวัสดิการของกองพลที่ 1 ที่ตั้งอยู่บริเวณโรงเรียนเตรียมทหาร ต่อมา กองทัพบกได้โอนสนามมวยดังกล่าวให้ขึ้นตรงกับกรมสวัสดิการกองทัพบก

หลังจากที่เวทีลุมพินีถือกำเนิดขึ้นมาใหม่ นั้น ได้มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ซึ่งในตอนหลังทั้งสองเวทีได้หันมาจับมือกันเพื่อประสานผลประโยชน์ โดยจัดแบ่งวันกันชกโดยเวทีราชดำเนินได้จัดมวย 4 วัน คือ วันอาทิตย์, วัน

จันทร์, วันพุธ และวันพฤหัสบดี ส่วนเวทีลุมพินีจัดมวย 3 วัน คือ วันอังคาร, วันศุกร์ และวันเสาร์ นอกจากร่วมมือในการแบ่งโควตาวันชกแล้ว ยังร่วมมือกันผลักดันให้กระทรวงมหาดไทย ปี 2504 กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีสนามมวยได้ไม่เกิน 2 สนาม โดยกฎกระทรวงที่ออกมาใช้บังคับนั้น อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2503 มีจุดประสงค์เพื่อมิให้การพนันแพร่หลายไปทุกครั้งที่มีการจัดชกมวย จึงต้องขออนุญาตเล่นการพนันด้วยเสมอ

เวทีมวยอื่นๆ ในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นเวทีชั่วคราวเท่านั้น เช่น เวทีมวยช่อง 7 สี ซึ่งขออนุญาตจัดมวย โดยถือเป็นรายการเกมส์โชว์ ไม่มีการคิดค่าผ่านประตู โดยผู้ชมสามารถไปขอบัตรเข้าชมได้ที่สถานีในวันชก (วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 14.30 น.) และไม่อนุญาตให้เล่นการพนันแต่จากการที่ผู้วิจัยได้เคยเข้าไปชมมวยในเวทีแห่งนี้ ซึ่งก็คือห้องส่งแต่แปลงมาเป็นเวทีมวยพบว่ายังมีการเล่นการพนันกันอยู่ เพียงแต่ไม่ทำอย่างประเจิดประเจ้อ ไม่มีการส่งสัญญาณมือเพื่อเล่นการพนันกัน อย่างเช่น เวทีราชดำเนินและลุมพินี ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทต่อไป

นอกจากการเข้าชมมวยในเวทีมาตรฐานทั้ง 2 แห่ง คือ เวทีลุมพินี และเวทีราชดำเนินแล้ว ผู้ชมยังสามารถชมมวยทางโทรทัศน์ได้อีกด้วย โดยในปัจจุบันนี้ มีการถ่ายทอดสดรายการมวยไทยทางสถานีโทรทัศน์ทางส่วนกลางครบทุกช่อง โดยเริ่มจากช่อง 3 ถ่ายทอดจากเวทีมวยสยาม อ้อมน้อย ทุกวันเสาร์ เวลา 12.00-14.00 น., ช่อง 5 ถ่ายทอดสดจากเวทีลุมพินี วันเสาร์ เวลา 22.00-24.00 น., ช่อง 7 ถ่ายทอดจากเวทีมวยชั่วคราวในห้องส่งของสถานีทุกวันอาทิตย์ เวลา 14.30-16.30 น., ช่อง 9 ถ่ายทอดจากเวทีมวยสำโรงทุกวันอาทิตย์ เวลา 22.00-24.00 น. และช่อง 11 ถ่ายทอดจากเวทีสำโรงเช่นกันในวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 23.00 น. เป็นต้นไป แต่จะเว้นไม่กล่าวถึงช่อง 11 มากนัก เนื่องจากเป็นสถานีที่มีได้หวังผลเชิงพาณิชย์ (ไม่มีโฆษณา) แต่ในความเป็นจริงการถ่ายทอดมวยทางช่อง 11 ก็ยังมีโฆษณาเช่นกัน แต่เป็นโฆษณาแฝงโดยมีตัวอักษรวิ่งอยู่ทางด้านล่างของจอ นอกจากรายการถ่ายทอดสดดังกล่าวแล้ว ปัจจุบันยังมีรายการเทปโทรทัศน์รายการมวยไทยอีก 3 รายการคือ รายการมวยเด็ด ทางช่อง 3 ทุกวันจันทร์ เวลา 23.15 น., รายการมวยไทยสะท้านโลก ทางช่อง 5 ทุกวันเสาร์ เวลา 16.00-17.00 น. และรายการยอดมวยเอก ทุกวันอังคาร เวลา 23.00 น. ทางช่อง 7 สี ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีรายการมวยไทยทั้งถ่ายทอดสด และเทปโทรทัศน์อยู่หลายรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะได้นำเสนอในบทต่อไป

องค์ประกอบของ โครงสร้างตลาดมวยไทย

มวยไทยในปัจจุบันนี้ ได้กลายเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่มีวงเงินหมุนเวียนนับ พันล้านบาทจึงเป็นธุรกิจที่มีผลประโยชน์และผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย การที่จะทราบถึงโครงสร้างของตลาดมวยไทยนั้น จะต้องศึกษาถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทย อันได้แก่ โบรโมเตอร์ ผู้สนับสนุน หัวหน้าค่าย นักมวย กรรมการ ผู้ชมเซียนพนัน เวทีมวย ซึ่งแต่ละส่วนจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ก่อนที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เราควรที่จะแยกศึกษาทีละส่วนก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้นเสียก่อน จากนั้นจึงจะมาศึกษาถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

สนามมวย

ดัง ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า ในกรุงเทพมหานครมีการอนุญาตให้ตั้งสนามมวยที่เล่นการพนันได้เพียงแค่ 2 สนามเท่านั้น และจนถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีการอนุญาตให้ตั้งสนามมวยเพิ่มได้อีก นอกจากช่อง 7 สี ซึ่งขออนุญาตในรูปแบบเกมส์โชว์ ดังนั้น สนามมวยที่เป็นคู่แข่งกันจริงๆ แล้ว ก็มีเพียงสนามมวยราชดำเนินและลุมพินีเท่านั้น

ในปัจจุบันนี้ ทั้ง 2 เวทีไม่ได้เป็นผู้จัดรายการมวยเอง แต่ได้มอบหมายให้โบรโมเตอร์เป็นผู้จัดรายการนี้ ซึ่งโบรโมเตอร์เหล่านี้ก็ได้รับการแต่งตั้งจากสนามมวยนั่นเอง โดยที่โบรโมเตอร์แต่ละคนจะได้รับการจัดสรรโควตาการจัดมวยต่างกันไป ขึ้นอยู่กับผลงานของแต่ละคน รายได้หลักของสนามมวยจึงได้มาจากค่าดูมวย ซึ่งทางสนามจะได้ตกลงกับโบรโมเตอร์ว่า ต้องการส่วนแบ่งเท่าใดทางเวทีราชดำเนินกำหนดส่วนแบ่งไว้ประมาณ 10% ของรายได้ทั้งหมด ส่วนลุมพินีนั้นเนื่องจากสนามเป็นของกรมสวัสดิการกองทัพก ดังนั้นโบรโมเตอร์จะต้องแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่กรมสวัสดิการกองทัพก ซึ่งสัดส่วนไม่เป็นที่เปิดเผย การที่สนามมวยจะทำรายได้มากหรือน้อยจึงขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัย คือ

1. ขนาดของสนาม
2. จำนวนผู้ชมที่เข้าชม
3. อัตราค่าผ่านประตู

ขนาดของสนามมวย จำนวนผู้ชม และค่าผ่านประตู

สนามมวยราชดำเนินมีขนาดใหญ่กว่าลุมพินีเล็กน้อย โดยสามารถจุคนดูได้เต็มที่ประมาณ 10,000-12,000 คน ส่วนลุมพินีจะจุคนดูได้ประมาณ 8,000-10,000 คน การเข้าชมมวยของทั้ง 2 เวที จะแบ่งที่นั่งชมเป็น 3 ชั้น เหมือนๆ กัน คือ ชั้นริงไซด์ ชั้น 2 และชั้น 3 ชั้นริงไซด์ ทั้ง 2 เวทีจะจุได้พอๆ กัน คือ ประมาณ 300-400 คน ชั้น 2 เวทีราชดำเนินจุได้ประมาณ 4,000-5,000 คน เวทีลุมพินีจุได้ประมาณ 2,000-3,000 คนส่วนที่เหลือจะเป็นคนดูของชั้น 3 คนดูที่เข้าไปดูมวยในสนามมวยส่วนใหญ่จะเล่นการพนันโดยเฉพาะจะมีการใช้สัญญาณมือในการพนัน ซึ่งจะได้ชัดเจนมากจากคนดูในชั้น 2 และชั้น 3 อัตราค่าชมในปัจจุบันอยู่ระหว่าง 100-1,000 บาท อัตราค่าชมเฉลี่ยประมาณ 300-350 บาท

สนามมวยทั้ง 2 แห่งในปัจจุบันการทำธุรกิจจะอยู่ในรูปการประสานผลประโยชน์มีการจัดสรรวันชกอย่างแน่นอน ไม่มีการละเมิดข้อตกลงเรื่องวันชก แต่ในบางด้านก็มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง นักมวยที่ชกอยู่ที่เวทีหนึ่งมักจะไม่มีโอกาสข้ามไปชกยังอีกเวทีหนึ่ง โดยเฉพาะนักมวยดั่งๆ ทั้งนี้เพราะทางสนามและโปรโมชั่นต้องการจะเก็บนักมวยที่สามารถดึงดูดผู้ชม ชกที่เวทีของตนเอง นานๆ จึงจะมีการชกข้ามเวทีกัน แต่ต้องขึ้นกับผลประโยชน์และข้อตกลงของโปรโมชั่นทั้ง 2 เวที

โปรโมชั่น

ผู้ที่จัดรายการมวยศึกต่างๆ ให้แก่เวทีมวยทั้ง 2 เวที โดยบุคคลที่จะได้รับตำแหน่งนี้จะต้องได้รับการแต่งตั้งจากเวทีมวย ซึ่งปัจจุบันนี้ทั้ง 2 เวทีมีโปรโมชั่นรวมกัน 17 คน โดยราชดำเนินมี 10 คน ลุมพินีมี 7 คน

การที่มีโปรโมชั่นจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนวันที่มีมวยชกกัน ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการเป็นโปรโมชั่นเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้สูงมาก และยังมีผลประโยชน์ด้านอื่นๆ อีก ดังนั้น การที่บุคคลภายนอกจะเข้ามาเป็นโปรโมชั่นจึงมิใช่เรื่องง่าย เพราะจะต้องถูกกีดกันอีกทั้งคนที่เข้ามาเป็นโปรโมชั่นจะต้องเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในวงการมวยเป็นอย่างสูง มีค่ายมวยในเครือมาก

ธุรกิจการเป็นโบรโมเตอร์สามารถสร้างฐานะให้แก่ผู้มีอาชีพนี้ได้เป็นอย่างดี จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในวงการมวยหลายคน ส่วนใหญ่ลงความเห็นเห็นว่า ผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในธุรกิจนี้ก็คือโบรโมเตอร์ ซึ่งหมายความว่าผู้จัดรายการมวยทางเวทีและผู้จัดรายการมวยทางโทรทัศน์ด้วย ดังคำให้สัมภาษณ์ของคุณองอาจ ใจทัศน์กุล หัวหน้าข่าวกีฬาหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ว่า "ในรอบ 10 ปีมานี้ ไม่มีโบรโมเตอร์จัดมวยรายไหนที่ขาดทุนจากการจัดมวย"

ในปัจจุบันนี้ บางครั้งโบรโมเตอร์จะให้ผู้ใกล้ชิดทำการช่วยประกบคู่มวย หรือช่วยจัดรายการซึ่งถ้าผู้ช่วยรายใดประกบคู่มวยได้สุลี เป็นที่ถูกใจของแพนมวย ก็มีโอกาที่จะได้เข้ามาเป็นผู้จัดรายการทดลองของสนาม จนเมื่อเห็นว่าการจัดรายการมวยทำได้ดีและคงที่แล้ว ก็อาจจะได้รับการโบรโมทให้เป็นโบรโมเตอร์ประจำเวทีในที่สุด

กฎเกณฑ์หลายอย่างในวงการมวยไทย เป็นกฎเกณฑ์ที่มีได้มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่อยู่ในรูปสัญญาสุภาพบุรุษ ใครละเมิดก็จะอยู่ในวงการไม่ได้ เพราะจะไม่มีใครเชื่อถืออีกดังเช่น กฎที่ว่า ถ้าโบรโมเตอร์คนใดจัดนักมวยรายใดขึ้นชกถึง 3 ครั้งแล้ว โบรโมเตอร์คนนั้นจะมีสิทธิเหนือนักมวยคนนั้นไปตลอดชีวิต คือ นักมวยคนนั้นจะไปชกกับใครโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโบรโมเตอร์ไม่ได้เด็ดขาด โบรโมเตอร์รายนั้นจะมีโอกาสจัดนักมวยคนนั้นชกตลอดไปจนกว่านักมวยผู้นั้นจะเลิกชก ซึ่งในประเด็นนี้มีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและผู้คัดค้าน ผู้ที่เห็นด้วยก็ให้เหตุผลว่า เป็นการป้องกันการขโมยนักมวยระหว่างกัน เพราะการจัดนักมวยรายใดขึ้นชกก็ถือว่า เป็นการให้โอกาสนักมวยคนนั้นได้ "เกิด" ในวงการมวย เมื่อนักมวยผู้นั้น "เกิด" เต็มตัวแล้วมีผู้อื่นซุ่มมือเบียดตัวไปย่อมเป็นการไม่ยุติธรรมแก่ผู้สร้าง จะเห็นได้ว่าความเห็นในประเด็นนี้จะขัดกับหลักการธุรกิจที่ว่า ไปในปัจจุบันซึ่งในองค์กรต่างๆ มีปัญหาสมองไหลเกิดขึ้น เพราะการแย่งตัวบุคลากรที่มีความสามารถโดยเสนอผลตอบแทนที่สูงๆ แต่ในวงการมวยไทยเหตุการณ์เช่นนี้ จะไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลยด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ส่วนผู้คัดค้านนั้น เห็นว่ากฎเกณฑ์เช่นนี้ เป็นการขัดต่อสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง การที่ต้องตกเป็นของโบรโมเตอร์รายใดรายหนึ่ง ไปตลอดชีวิตนั้น เหมือนกับการตกเป็นทาสโดยไม่มีโอกาสขจัดขึ้น ในกรณีที่โบรโมเตอร์ไม่ได้จัดนักมวยรายนั้นขึ้นชกมวยเลย นักมวยก็ไม่สามารถไปชกที่อื่นฯ ได้เสมือนหนึ่งหมดหนทางท่ามกลางกานในอาชีพนี้ ต้องเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น การถกเถียงกันในปัญหานี้มีมานานแล้วและปัจจุบันก็ยังมีอยู่ แต่ก็ยังไม่มียุทธวิธีที่ชัดเจนจากฝ่ายใดออกมา

จากเหตุผลข้างต้น โพรโมเตอร์ที่จะประสบความสำเร็จจึงจะต้องมี นักมวยในสังกัดมาก และในความเป็นจริงนักมวยก็ต้องสังกัดค่ายมวย ดังนั้น โพรโมเตอร์รายหนึ่งๆจะต้องมีหัวหน้าค่ายและนักมวยในเครือข่ายเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะได้มีคู่มวยชกอย่างสม่ำเสมอ เพราะการจะขออนักมวยในสังกัด โพรโมเตอร์รายอื่นจะเป็นไปได้ยากมาก นอกจากจะมีนักมวยในสังกัดมากแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการของโพรโมเตอร์ก็คือ การจะต้องมีสัมพันธ์อันดีกับผู้มีอำนาจ ในการแต่งตั้งและถอดถอนโพรโมเตอร์ ซึ่งก็คือ นายสนามมวยนั่นเอง ในปัจจุบันนายสนามมวยราชดำเนิน คือ นายเฉลิมพงษ์ เชี่ยวสกุล ส่วนนายสนามมวย เวทีลุมพินีนั้น เจ้ากรมสวัสดิการกองทัพบกจะเป็นนายสนามมวยโดยตำแหน่ง

แม้ว่าโพรโมเตอร์จะมีจำนวนน้อยและได้รับผลประโยชน์มาก จนดูเหมือนว่าการแข่งขันระหว่างโพรโมเตอร์จะไม่รุนแรง แต่ความจริงแล้ว ผลงานจะเป็นตัวกำหนดให้โพรโมเตอร์แต่ละคนต้องแข่งขันกันเพราะถ้าผลงานไม่ดี จัดมวยไม่ถูกใจแฟนมวย รายได้ของสนามก็น้อย นายสนามก็ต้องเพ่งเล็ง จะมีการให้โควตาเพิ่มแก่ผู้จัดรายการที่มีผลงานดี ในขณะที่เดียวกันก็จะมี การลดโควตาแก่โพรโมเตอร์ที่มีผลงานไม่ดีนัก

ผู้สนับสนุน : นักการเมือง , นักธุรกิจ

ในการจัดการแข่งขันชกมวยนั้น โดยเฉพาะมวยชิงแชมป์โลกนั้น จะมีรายจ่ายที่ค่อนข้างสูง รายจ่ายเหล่านี้ ได้แก่ ค่าตัวนักมวย ค่าลงทะเบียนซึ่งเป็นกฎของสมาคมมวยต่างๆ ค่าว่าจ้างคณะกรรมการตัดสิน สักขีพยาน ค่าตัวเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าคู่มวยประกอบรายการ เป็นต้น ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการจัดศึกชิงแชมป์โลก ซึ่งมักจะจัดควบคู่ไปกับการแข่งขันชกมวยไทยในแต่ละครั้งจึงเป็นวงเงินที่สูงมาก ถ้าโพรโมเตอร์เป็นผู้จัดศึกนี้ด้วยตัวเอง โอกาสที่จะขาดทุนเป็นไปได้อย่างสูง จึงจำเป็นต้องหาผู้สนับสนุนด้านการเงิน เช่น นักการเมือง , นักธุรกิจ มารองรับค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่ในปัจจุบันโพรโมเตอร์จะจับมือกับนักการเมืองที่เล็งเห็นช่องทางในการหาเสียงให้รับเป็นผู้สนับสนุน โดยโพรโมเตอร์จะขายการจัดศึกไฟต์นั้นๆ เป็นลักษณะการขายขาดไปเลย ราคาที่ตกลงอาจจะจะเป็น 6-7 ล้านบาท ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งโพรโมเตอร์และบรรดานักการเมืองเอง เพราะโพรโมเตอร์จะรอดพ้นจากการขาดทุนในการจัดศึก ในขณะที่นักการเมืองสามารถใช้โอกาสนี้ ปราบกฏตัวต่อพี่น้องประชาชนผ่านทางโทรทัศน์ สามารถพูดปราศรัยหาเสียงได้เต็มที่ เราจึงเห็นว่า บางครั้งการจัดศึกเหล่านี้ตามจังหวัดต่างๆ จะมีบรรดานักการเมือง

เมืองของจังหวัดนั้นๆ ผลัดกันมอบทอง พวงมาลัยให้นักมวย รวมทั้งประธานจัดการแข่งขันซึ่งก็คือ นักการเมืองที่มีอิทธิพลสูงสุดในจังหวัดนั้นๆ ก็กล่าวปราศรัยเป็นเวลานานๆ การจัดการแข่งขันมวยชิงแชมป์โลกในเมืองไทย จึงเสียเวลาในพิธีการเหล่านี้มานานมาก

และเป็นที่น่ารำพันที่ว่า บรรดาโปรโมเตอร์ผู้จัดมวยชิงแชมป์โลกนั้นต่างก็อยู่ในธุรกิจมวยไทยด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนักการเมืองกับโปรโมเตอร์จากศึกชิงแชมป์โลก จึงกลายมาเป็นความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมา ไม่ช้าว่าหมดศึกชิงแชมป์โลกแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างกันจะสิ้นสุดไปด้วย ความสัมพันธ์ของคนสองกลุ่มนี้จึงเป็นลักษณะเกื้อหนุนกัน ฝ่ายหนึ่งได้เงินมาอุดหนุนการจัดศึก อีกฝ่ายได้มีโอกาสหาเสียง ซึ่งนับเป็นมิติใหม่ของวงการมวยในเมืองไทย

หัวหน้าค่ายมวย

ปัจจุบันมีค่ายมวยอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทย ซึ่งยากต่อการที่จะประมาณการได้ ทั้งนี้เพราะใครก็ตามสามารถตั้งค่ายมวยได้ทันที เพียงแค่มีกระสอบทราย ดังคำกล่าว "แถวบ้านนอกมีกระสอบทรายใบเดียว ก็ตั้งเป็นค่ายมวยได้แล้ว" (สัมภาษณ์ "ครูต๊วย" ยอดธง เสนานันท์ หัวหน้าค่ายพยัคฆ์อรุณ) ซึ่งจากการสอบถามผู้ที่อยู่ในวงการมวยไทยหลายๆ ท่านแล้ว พอจะประมาณได้ว่า ค่ายมวยไทยทั่วประเทศน่าจะมีไม่ต่ำกว่าหลายหมื่นค่าย บางทีค่ายมวยค่ายเดียวก็ยังมีค่ายอื่นๆ ซ้อนๆ กันอยู่อีกนับสิบๆ ค่าย เช่น ค่ายของใหม่ เมืองคอน ซึ่งเป็นค่ายมวยที่ใหญ่และมีนักมวยเงินแสนอยู่หลายคน เช่น โอเล่ย์ เกียรติวันเวย์, เจริญทอง เกียรติบ้านช่อง, ชดช้อย ชูโชคชัย เป็นต้น ค่ายของคุณใหม่เอง จะมีชื่อค่ายเล็กๆ น้อยๆ อีกประมาณ 20-30 ค่าย เช่น ค่าย ช.เชื้อชาติ, ศักดิ์เจริญชัย, M 100 ฯลฯ ทั้งนี้เป็นเพราะค่ายมวยในปัจจุบันซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ จะมีพื้นฐานมาจากต่างจังหวัด ดังนั้นค่ายมวยเล็กๆ น้อยๆ ในต่างจังหวัดที่ต้องการให้นักมวยของตนมีโอกาสมาชกยังเวทีมาตรฐานในกรุงเทพฯ จึงจะต้องหาทางมาเข้าสังกัดค่ายมวยต่างๆ ในกรุงเทพฯ แล้วทำหน้าที่ป้อนมวยจากต่างจังหวัดเข้ามาสู่กรุงเทพฯ โดยหัวหน้าค่ายมวยเล็กๆ จะทำหน้าที่เหมือน Supplier หาวัตถุดิบป้อนให้ค่ายมวยใหญ่ๆ ผ่านกระบวนการสร้างและขัดเกลา นักมวย ก่อนจะนำเสนอให้โปรโมเตอร์จัดชกต่อไป

รายได้ที่หัวหน้าค่ายจะได้รับ ก็คือ ค่าตัวนักมวยในค่ายที่ขึ้นชก และมี

การแบ่งเปอร์เซ็นต์กันตามแต่จะตกลงกัน เช่น 50:50 หรือ 60:40 โดยเฉลี่ยแล้วในวงการมวยปัจจุบัน หัวหน้าค่ายและนักมวยจะแบ่งผลประโยชน์กัน 50:50 เช่น ค่าตัวนักมวย 200,000 บาทต่อการขึ้นชก 1 ครั้ง ตัวนักมวยจะได้ 100,000 บาท หัวหน้าค่ายได้ 100,000 บาท เช่นกัน โดยทั้งคู่จะมีรายจ่ายที่ต่างกัน

ตัวนักมวย - รายจ่ายก็คือ ความเจ็บตัว, ความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือพิการ และรายจ่ายส่วนตัวต่างๆ

หัวหน้าค่าย - รายจ่ายก็คือ ค่าที่พักอาศัยของนักมวย ค่าน้ำค่าไฟ ค่าอาหาร ยาบำรุง ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการบริหาร ค่ายมวย เช่น ค่าพี่เลี้ยง เทรนเนอร์ ฯลฯ

ถ้าดูเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินแล้ว จะเห็นได้ว่า ตัวนักมวยเองค่อนข้างจะได้เปรียบหัวหน้าค่าย เพราะจะไม่มีรายจ่ายใดๆ เลย นอกจากรายจ่ายส่วนตัว ในขณะที่หัวหน้าค่ายจะต้องรับผิดชอบทุกอย่าง แต่ความสูญเสียที่อาจจะเกิดแก่ร่างกายของตัวนักมวยนั้น เป็นสิ่งที่ไม่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้ ในการแบ่งรายได้กันในธุรกิจประเภทนี้คล้ายๆกับธุรกิจที่ต้องใช้ความสามารถทางวิชาชีพ เช่น ช่างทำผม ช่างไม้ เป็นต้น ซึ่งมีรูปแบบการแบ่งรายได้เช่นเดียวกัน

เนื่องจากว่านักมวยในค่ายมวยหนึ่งๆ นั้นแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ เป็นนักมวยที่ทางค่ายปั้นขึ้นมาเอง และนักมวยของค่ายอื่นๆ ที่นำมาฝากไว้เพื่อให้ขึ้นชก ในกรณีแรกนั้นไม่มีปัญหา เพราะรายได้ที่ได้รับจากการชก ตัวนักมวยและหัวหน้าค่ายแบ่งกันก็เป็นอันจบสิ้นแต่ในกรณีที่ 2 หัวหน้าค่ายยังจะต้องมีค่าใช้จ่ายอีกตัวที่เกิดขึ้น คือ เงินส่วนแบ่งรายได้ที่จะต้องให้แก่หัวหน้าคณะเก่าของตัวนักมวย ซึ่งในกรณีของค่ายคุณใหม่ เมืองคอน ได้แบ่งสัดส่วนรายได้เป็น 2 กรณีคือ

กรณีที่ 1 ถ้านักมวยที่นำมาฝากไว้ยังต่อยมวยไม่ค่อยเป็น เตาะๆ ต้องมาทำการสอนและปรับปรุงเชิงชกอีกมาก เมื่อนักมวยรายนั้นขึ้นชกจะแบ่งรายได้ให้หัวหน้าคณะคนเก่า 10% ของค่าตัวนักมวย

กรณีที่ 2 นักมวยที่นำมาฝาก พอจะชกมวยไทยเป็นบ้างแล้ว จะแบ่งรายได้ 20% ของค่าตัวนักมวยให้แก่หัวหน้าคณะคนเก่า

แต่ทั้ง 2 กรณีจะไม่กระทบต่อรายได้ของนักมวย เพราะนักมวยจะได้รับค่าตัวตามอัตราที่ตกลงก่อนจะหักค่าใช้จ่ายใดๆ

หัวหน้าค่ายมวยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สนใจในวงการมวยมาก่อน บางคนเคยชกมวยไทยมา ต่อมาจึงหันเหจากการชกมาเป็นหัวหน้าค่ายเสียเอง เช่น คุณใหม่ เมืองคอน คุณนิวัฒน์ (แซม) ฯลฯ ซึ่งถ้าดูในแง่ของการเป็นหัวหน้าค่ายก็เปรียบเสมือนเป็น Broker ในตลาดหลักทรัพย์ มีโอกาสรู้ข้อมูลหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ตนดูแลอยู่ คือสภาพของนักมวยนั่นเอง กฎของ Broker ต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์จะห้ามมิให้ Broker เล่นหุ้น เพราะถือว่ารู้ข้อมูลดีกว่าคนอื่นเป็น Insider แต่ในวงการมวยไทย ซึ่งการพนันเข้ามามีอิทธิพลอย่างมาก หัวหน้าคณะจำนวนมากกลับเล่นพนันมวย แม้จะไม่ใช้ทั้งหมดก็ตาม ซึ่งก็ไม่ต่างจากตลาดหุ้น ซึ่งห้าม Broker เล่นหุ้น แต่พนักงานของ Broker ไม่ว่าจะเป็นบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หรือบริษัทค้าหลักทรัพย์ ส่วนใหญ่ก็แอบเล่นหุ้นกันอยู่ วงการมวยก็เช่นกัน เพียงแต่ว่าไม่ได้มีกฎเกณฑ์ใดๆ ที่ห้ามมิให้หัวหน้าคณะหรือนักมวยเล่นการพนัน แต่ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละฝ่ายมากกว่า

จากการศึกษาถึง โครงสร้างรายได้และรายจ่ายของค่ายมวยแล้ว พบว่ารายได้สุทธิของหัวหน้าค่ายหลังจากหักค่าใช้จ่ายทุกอย่างแล้ว จะเหลือไม่เกิน 20% แต่เนื่องจากในค่ายหนึ่งๆ มีนักมวยอยู่หลายคน ถ้านักมวยในค่ายได้ขึ้นชกสม่ำเสมอ รายได้ของค่ายก็จะเพิ่มมากขึ้น แต่หัวใจสำคัญในเรื่องรายได้ของค่ายมวยก็คือ ค่าตัวของนักมวย ซึ่งถ้าค่ายใดมีนักมวยค่าตัวเงินแสนอยู่หลายคน รายได้ของค่ายก็จะสูงตามไปด้วย เนื่องจากในค่ายมวยหนึ่งๆ จะมีทั้งนักมวยที่พร้อมขึ้นชกกับนักมวยที่กำลังฝึกหัดอยู่แต่ทางค่ายต้องเลี้ยงดูทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักมวยเงินพัน เงินหมื่น เงินแสน หรือนักมวยที่ยังไม่มีโอกาสขึ้นชกก็ตาม จึงเป็นที่รู้กันในวงการว่า ถ้าค่ายใดมีนักมวยเงินแสนประดับค่าย นักมวยผู้นั้นจะถูกเรียกว่า "มวยเลี้ยงค่าย" โดยที่หัวหน้าค่ายต่างๆ มีความหวังว่า สักวันหนึ่งนักมวยค่าตัวต่ำที่ตนเองเลี้ยงดูอยู่จะมีโอกาสพัฒนาฝีมือขึ้นมาเป็นมวยเงินแสน เป็นการหวังผลในระยะยาวด้วย

การที่จะตั้งค่ายมวยเป็นสิ่งที่ไม่ยาก ซึ่งไม่รวมถึงค่ายเล็กๆ ตามต่างจังหวัดที่มีเพียงกระสอบทรายใบเดียวก็ตั้งค่ายมวยได้แล้ว ถ้าเป็นค่ายที่ใหญ่พอสมควร ขอเพียงแต่มีเงินก็สามารถตั้งค่ายได้ แต่การทำธุรกิจค่ายมวยจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการมากกว่าข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีค่ายมวยและนักมวยมาก แต่ผู้จัดรายการมีน้อย ดังนั้น อานาจต่อ

รองจึงตกอยู่กับผู้จัดการหรือโบรโมเตอร์ การเข้าสู่ธุรกิจการทำค่ายมวย เป็นเรื่องง่าย แต่การจะประสบความสำเร็จเป็นเรื่องไม่ง่ายเลย

นักมวยไทย

ตัวนักมวยซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญไม่น้อยในธุรกิจมวยไทย เปรียบเสมือนกับผลิตภัณฑ์ในธุรกิจทั่วไป จำนวนนักมวยทั้งหมดของประเทศ ประมาณว่ามีไม่ต่ำกว่าแสนคน ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดและมีฐานะยากจน การชกมวยเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้คนเหล่านี้มีโอกาสพลิกฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นได้ เพราะการจะเป็นนักมวยที่ทำรายได้สูงๆนั้น ฐานะหรือระดับการศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่อาชีพนี้ ต่างจากการประกอบอาชีพอื่นๆ ที่ต้องอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาเป็นใบเบิกทาง

จากการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันนี้ผู้ที่เริ่มฝึกมวยไทยและขึ้นชกตามเวทีต่างจังหวัดอาจจะมีอายุเพียง 10-12 ปีเท่านั้น โดยที่น้ำหนักตัวยังไม่ถึง 30 กิโลกรัม รางวัลจากการชกอาจเป็นเงินเพียง 50 บาทหรือ 100 บาท แต่เมื่อตระเวนชกไประยะหนึ่ง ถ้ามีแววที่จะชกเก่งทำให้เป็นนักมวยที่ดีได้ ก็มักจะมีแมวมองนำมาฝากไว้กับหัวหน้าค่ายมวยใหญ่เพื่อทำการปลูกปั้นให้เป็นนักมวยที่มีชื่อเสียงและค่าตัวสูงๆ ต่อไป โดยช่วงอายุที่แข็งแกร่งที่สุดของนักมวยจะอยู่ที่อายุประมาณ 18-22 ปี หลังจากนั้นร่างกายก็จะเริ่มร่วงโรยไปตามลำดับ เพราะนักมวยไทยจะต้องรับอาวุธทั้งหมด ทั้ง ๕ เข้า ศอกจึงทำให้ร่างกายบอบช้ำมาก ช่วงอายุในการประกอบอาชีพนี้จึงสั้นมาก แม้จะเริ่มชกมวยตั้งแต่อายุ 11-12 ปี แต่ช่วงที่จะทำรายได้สูงๆ จะอยู่ในช่วง 18-22 ปีเท่านั้น จึงเท่ากับมีช่วงเวลาการทำเงินจากอาชีพนี้เพียง 4-5 ปีเท่านั้น หลังจากนั้นก็ต้องหาทางประกอบอาชีพอื่นต่อไป

ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปศึกษาค่ายมวยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ พบว่ามีเด็กอายุประมาณ 10 ปีกำลังซ้อมเตะกระสอบทรายอยู่ ทราบจากหัวหน้าค่ายว่า พ่อของเด็กนำมาฝากไว้ให้ช่วยฝึกมวยให้ลูกชายด้วย เพื่อที่วันข้างหน้าจะได้ขึ้นไปชกมวยหาเงิน โดยที่ผู้ปกครองเห็นว่า การชกมวยไทยนั้น ถ้าเด็กมีพรสวรรค์ โอกาสที่จะทำรายได้สูงๆยังมีมากกว่าที่จะต้องเสียเวลาศึกษาในโรงเรียนแล้วจบออกมาทำงานได้รับเงินเดือนไม่สูงนัก แต่สำหรับนักมวยส่วนหนึ่งในปัจจุบันชกมวยหาเงินและเรียนหนังสือไปด้วย เพราะตระหนักดีว่าอาชีพชกมวยนั้นไม่ยืนยาว ขึ้นอยู่กับสภาพสังขารของตน จึงต้องมีความรู้ติดตัวไว้เพื่อประกอบอาชีพ

ในสภาพหน้า เช่นนักมวยที่ค่ายของใหม่ เมืองคอน ส่วนใหญ่ก็ยังเรียนหนังสือ อยู่ ชกมวยเพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ในจำนวนนี้หลายคนเป็นนักมวยเงินแสน อาทิ โอเล่ย์ เกียรติวันเวย์, เจริญทอง เกียรติบ้านช่อง ฯลฯ

นักมวยคนใดเมื่อเข้ามาอยู่ค่ายมวยค่ายใดแล้ว ก็เปรียบได้กับการ เข้าศึกษาในสถาบันทหาร เพราะจะต้องมีตารางกำหนดการฝึกซ้อม การออกกำลังกาย การควบคุมอาหาร การกำหนดเวลาพักผ่อน การละเว้นจากสิ่งเสพติดทั้งหลาย นักมวยคนใดที่รักษาวินัยได้ดีก็จะเป็นผลดีในเวลาขึ้นสังเวียน ส่วนนักมวยรายใดที่ไม่มีวินัยในการฝึกซ้อม ในระยะยาวแล้วผลเสียย่อมตกอยู่กับตัวนักมวยนั่นเอง เพราะถึงแม้จะมีชั้นเชิงในการชกดีเพียงใด แต่ถ้าสภาพร่างกายไม่สมบูรณ์เต็มทีก็ย่อมจะมีโอกาสพ่ายแพ้สูง

ปัจจุบันในตลาดมวยไทย จะแบ่งนักมวยออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ประเภทจังหวัดหะมีมือ
2. ประเภทใช้พลังกำลังความแข็งแรงเข้าสู่

ซึ่งลักษณะของนักมวยทั้ง 2 ประเภทมีข้อแตกต่างกันคือ ประเภทจังหวัดหะมีมือ คือนักมวยที่ใช้สติปัญญาในการต่อสู้มากกว่าใช้กำลัง การรุกและการรับเป็นไปอย่างรัดกุม หลีกเลียงการปะทะอย่างรุนแรง การที่จะออกอาวุธแต่ละครั้งจะต้องคิดแล้วคิดอีก มีจังหวัดที่แน่นอนจึงเข้าทำ นักมวยประเภทนี้มักจะมีระบบประสาทสัมผัสที่ค่อนข้างจะว่องไว สายตาดีร่างกายของนักมวยประเภทนี้มักจะไม่บอบช้ำมาก มีอายุการใช้งานค่อนข้างนาน แต่นักมวยประเภทนี้มักจะมีจุดอ่อนคือ ธาตุทรหดจะมีน้อย และการชกไม่ค่อยเร้าใจคนดู อาวุธที่ใช้ก็ใช้ได้ อย่างครบเครื่องไม่ว่า หมัด เท้า เข่า ศอก ขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะหน้า

ส่วนมวยประเภทใช้พลังกำลังนั้น ชั้นเชิงมวยมักจะไม่สูงนักแต่มีสภาพร่างกายที่แข็งแรงทรหดอดทน วิธีการชกก็คือพยายามบุกตะลุยเข้าไป ทุ้มๆ ที่อาจจะโดนชก โดนเตะ จนมีคำกล่าวเรียกนักมวยประเภทนี้ว่า "นักลงทุ้ม" เพราะกว่าที่ตนจะออกอาวุธได้นั้นจะต้องยอมโดนก่อน นักมวยประเภทนี้จะมีช่วงเวลาการทำเงินสั้นมาก และบางทีเมื่อเลิกชกก็จะมีอาการเมานมิด อาวุธที่ใช้ก็มักจะเป็นการปล้ำรัดเพื่อตีเข้า เขียนมวยจะชอบมวยประเภทนี้มาก เพราะการบุกตะลุยตลอดเวลาทำให้คู่ต่อสู้ที่พิตซ้อมมาไม่สมบูรณ์แพ้ได้ง่ายๆ

นอกจากปัญหาเรื่องสภาพร่างกายของนักมวยที่มักจะมีร่างกายก่อนวัย

อันควรแล้วผลกระทบอีกอย่างก็คือ การที่นักมวยต้องตกเป็นเบี้ยล่างแก่หัวหน้าคณะ โบรโมเตอร์ ตลอดเวลา ในบางครั้งเมื่อนักมวยชกไม่ได้ตั้งใจพ่ายแพ้งมา ก็อาจจะถูกซ้อมจากบรรดาหัวหน้าคณะหรือพี่เลี้ยงได้ ซึ่งเรียกกันว่า "ยกที่ 6" การซ้อมบางกรณีก็ทำต่อหน้าผู้ชมจำนวนมากโดยไม่มีใครช่วยเหลือได้ แม้กระทั่งในเวทีลุมพินีซึ่งเป็นสถานที่ของกรมสวัสดิการกองทัพบกเอง ก็เคยเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นจนต้องมีป้ายคำเตือนห้ามทำร้ายนักมวยภายในบริเวณสนามมวย ปัญหานี้ก็ เป็นปัญหาเดียวกับกรณีที่นักมวยต้องตกเป็นของ โบรโมเตอร์ผู้จัด ถ้า โบรโมเตอร์ได้จัดขึ้นชก 3 ครั้งแล้ว ซึ่งมีการถกเถียงกันมานานและปัจจุบันก็ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ฝ่ายหัวหน้าคณะอ้างว่าทำไปเพื่อสั่งสอนให้หลาบจำ จะได้เป็นผลดีแก่นักมวยในอนาคต เวลาขึ้นชกจะได้ชกเต็มที่ เพราะนักมวยกลัวการลงโทษ หลังจากลงจากเวทีแล้ว ซึ่งนักมวยมักจะได้รับบาดเจ็บมากกว่าบนเวที อันเนื่องมาจากไม่มีโอกาสป้องกันตัว เคยมีครั้งหนึ่ง เมื่อไม่กี่ปีมานี้มีหัวหน้าค่ายคนหนึ่งถึงกับล่ำมโซ่ที่คอของนักมวยในสังกัดตนเองมาโชว์ที่เวที เพราะนักมวยผู้นั้นถูกขู่หาว่าล้มมวยในการชก ซึ่งสื่อมวลชนได้เผยแพร่ภาพนั้นออกไปทั่วประเทศ และได้รับ Feedback กลับมา เป็นผลบออย่างมากต่อหัวหน้าค่ายผู้นั้น ฝ่ายสื่อมวลชนและผู้ชมส่วนใหญ่ก็เห็นว่ามาตรการการซ้อมนักมวยนั้น เป็นเรื่องไร้มนุษยธรรมอย่างยิ่ง แต่ก็ยังไม่มีการแก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรม เพราะเป็นเรื่องที่เปรียบเสมือนเรื่องในครอบครัวคนภายนอกไม่มีสิทธิยุ่งเกี่ยว ตัวนักมวยเองซึ่งเป็นฝ่ายถูกทำร้ายร่างกายก็ต้องนิ่งเฉย มิฉะนั้น จะเป็นการตัดอาชีพตนเอง นักมวยเองก็ไม่มีสิทธิย้ายค่ายถ้าหัวหน้าค่ายเดิมไม่อนุญาต ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ในวงการมวยที่ไม่มีลายลักษณ์อักษรเช่นกัน

เซียนมวย (นักพนันมวย)

เซียนมวย คือ ผู้ที่เข้าไปชมมวยเพื่อเล่นพนันเป็นหลัก และเป็นผู้ชมที่ โบรโมเตอร์ จะต้องเอาใจเป็นพิเศษ เพราะว่าเป็นลูกค้าประจำที่ตีตัวเข้าชมมวย ผู้ที่เข้าชมมวยโดยเฉลี่ยแล้ว ของเวทีลุมพินีประมาณ 3,000 - 4,000 คนต่อนัด ราชอาณาจักรประมาณ 2,000-3,000 คนต่อนัด อัตราค่าชมเฉลี่ยประมาณ 300 บาท ต่อคน รายได้ของโบรโมเตอร์จึงตกประมาณ 600,000 - 1,200,000 บาทต่อนัด รายได้ต่อปีของธุรกิจมวยไทยเฉพาะค่าบัตรผ่านประตูจึงไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท แต่จำนวนเงินหมุนเวียนในธุรกิจนี้ที่อยู่ในวงการพนันยังสูงกว่าค่าบัตรเข้าชมมวยมาก

เนื่องจากการแข่งขันชกมวยในเวทีมาตรฐาน ได้มีการขออนุญาตจาก

ทางสถานีตำรวจที่อยู่ในห้องที่นั้นๆ ให้เล่นการพนันได้ภายในสนามมวย ดังนั้น จึงมีผู้เข้ามาเล่นการพนันเป็นจำนวนมาก เพราะการพนันมวย จะมีตัวเลือก เพียง 2 ตัว เท่านั้น คือ แดงหรือน้ำเงิน เหมือนการโยนหัวก้อย แต่โอกาส การได้เสียมี 50 : 50 เช่นการโยนเหรียญ เพราะฝีมือของนักมวยทั้งคู่จะ ต่างกัน คนที่ฝีมือดีกว่าก็มีโอกาสจะชนะมากกว่ากลไกของการพนันจึงเริ่มจาก จุดนี้ โดยการตั้งราคาต่อรอง เพื่อเป็นการจูงใจให้นักมวยที่เป็นรองมีคนถือหาง ตั้งตัวอย่าง ฝ่ายแดงฝีมือดีกว่า ฝ่ายน้ำเงิน ถ้าเล่นอัตราเสมอๆ ย่อมจะมีแต่คน เลือกฝ่ายแดงแน่นอน ดังนั้น เพื่อสร้างราคาให้นำเล่น จึงมีการต่อฝ่ายแดง โดยราคา 3 ต่อ 2 ซึ่งตามความหมายนี้ ผู้ที่เล่นพนันนักมวยฝ่ายแดงไว้ กรณี แดงชนะ ตนจะได้เงินเพียง 2 ส่วน แต่ถ้าแดงแพ้ตนจะต้องจ่าย 3 ส่วน , คนที่เล่นพนันฝ่ายน้ำเงินก็กลับกัน กรณีชนะจะได้ 3 แพ้เสียเพียง 2 สมมติว่า เรารองฝ่ายน้ำเงินไว้ 2,000.- บาท ถ้าน้ำเงินแพ้เราจะเสีย 2,000.- บาท แต่ถ้าน้ำเงินชนะเราจะได้เงินถึง 3,000.- บาท

ซึ่งอัตราต่อรองนี้ก็จะไม่ตายตัว ขึ้นกับระดับฝีมือ , สภาพร่างกาย , การเตรียมตัวของนักมวยทั้งคู่ อัตราอาจจะเป็นได้ตั้งแต่ 10:9 , 5:4 , 3:2 , 2:1 , 40:1 หรือ 100 , 200:1 ก็ได้

ในบางครั้งที่นักมวยทั้งคู่ มีฝีมือใกล้เคียงกันมาก ราคาต่อรองก็อาจ จะเป็นแบบเสมอไหนเสมอกันคือ ชอบฝ่ายใดก็เลือกฝ่ายนั้นได้เลย ราคาต่อรอง จะเท่ากัน , กรณีที่อัตราต่อรองสูงเป็น 40:1 , 50:1 หรือ 100:1 นั้นมักจะ เกิดขึ้นในยกหลายๆ ที่ เขียนมวยเห็นแล้วว่า นักมวยอีกฝ่ายหนึ่งแทบจะไม่มีโอกาส ชนะได้เลย จึงตั้งราคาต่อรองให้สูงๆ เพื่อล่อใจให้คนมารอง ซึ่งก็มีบางครั้งที่นัก มวยเป็นรองมากๆ พลิกกลับมาชนะได้ อาจจะโดยการน็อคเอาท์ , ได้ลูกนับ หรือชนะแตก การได้นับนั้นถือว่ามีความสำคัญอย่างมากในระบบการให้คะแนน มวยไทย ถึงแม้ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะทำคะแนนนำมาตลอด แต่ถ้าพลาดโดนนับไม่ว่า จะเกิดจากอาวุธอะไร โอกาสที่จะกลายเป็นฝ่ายแพ้ เป็นไปได้สูงมากโดย เฉพาะการถูกนับนั้น เกิดขึ้นในยกที่ 4 หรือ 5 ซึ่งถือว่าเป็นยกที่สำคัญที่สุดใน มวยไทยยุคปัจจุบัน

การที่มีผู้เล่นการพนันมากมายนั้น ทำให้อัตราต่อรองในมวยคู่ เดียวกัน มีใช้อัตราเดียวกัน บางคนอาจจะให้อัตราต่อรองสูงกว่าคนอื่นฯ เพราะมันใจมาก และในยกเดียวกัน อัตราการต่อรองก็ไม่คงที่มีการขยับขึ้นลง ตามแต่คะแนนที่นักมวยทำได้ ตามสายตาของเขียนมวย ดังนั้นในมวยคู่เดียวกัน

และยกเดียวกัน อาจจะมีหลายอัตราต่อรองและมีการเปลี่ยนแปลงอัตราตลอดเวลา การส่งเสียงเพื่อบอกอัตราในการเล่นพนันนั้น ทำให้เกิดความสับสน และเข้าใจผิดได้ อีกทั้งการจะพนันกับคนที่ดูมวยอยู่ห่างจากเรามากๆ ไม่สามารถส่งเสียงได้ถึง การจะสื่อสารกันให้เข้าใจได้ จึงมีการพัฒนามาใช้ภาษามือ ซึ่งความหมายของภาษามือในวงการมวย จะไม่ตรงกับความหมายที่คนฝึกการทางหูใช้ แต่ก็ถือว่าเป็นการสื่อสารโดยอวัจนะรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ พอจะยกตัวอย่างคร่าวๆ ดังนี้

ที่เวทีลุมพินี ถ้ายกนิ้วชี้ขึ้น หมายถึง เราเลือกมุมหน้าเงิน ถ้ากำมือเข้าหาตัวเอง แสดงว่าเลือกมุมแดง แต่เวทีราชดำเนินจะกลับกัน ยกนิ้วชี้ หมายถึงมุมแดง กำมือเข้าหาตัวหมายถึง มุมหน้าเงิน ถ้าต้องการต่อหน้าเงิน 2:1 ให้กางนิ้วชี้ และนิ้วกลางทำเป็นรูปตัว V และคว่ำมือลง ผู้ใดต้องการรองมุมแดงด้วยอัตราเท่ากัน คือ 2:1 ให้ทำนิ้วเป็นตัว V และผายมือขึ้น ชั้นตอนนี้แสดงว่าทั้งคู่ตกลงที่จะพนันมวยคู่นี้แล้วในอัตราที่วางไว้ ต่อจากนั้นฝ่ายที่รองจะต้องแสดงว่าตนเองต้องการวางเงินเล่นเท่าใด ซึ่งจำนวนเงินแทนด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

ยกกำปั้นขึ้น หมายถึง 10,000.- บาท
ยกนิ้วโป้งขึ้น หมายถึง 1,000.- บาท

ดังนั้นถ้าตกลงเล่นกันด้วยเงิน 32,000.-บาท จะต้องกำมือดังนี้ ชู 3 นิ้ว ตามด้วยชูกำปั้นชู 2 นิ้ว และยกนิ้วโป้งขึ้น เป็นอันเสร็จกระบวนการพนัน เมื่อมวยชกเสร็จมีผลการตัดสินเด็ดขาดแล้วก็จะจ่ายเงินกันทันที

การเล่นพนันมวยของเซียนมวยเหล่านี้ ส่วนหนึ่งถือเป็นอาชีพประจำก็ได้ จากการพูดคุยกับ เซียนมวยรายหนึ่ง ได้ความว่า ตนเองไม่ได้ทำอาชีพอะไรอื่น นอกจากการพนันมวย และวันเสาร์ , อาทิตย์ ก็ไปสนามม้าเพื่อเล่นม้า และมีเงินทองหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา จนแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งจากการพนัน ไปให้ภรรยา ทำการค้าเล็กๆ น้อย ๆ ทุกวันนี้ก็มาเล่นมวยทุกวัน

การเตรียมตัว เพื่อเป็นเซียนมวยที่ดีนั้น จะต้องติดตามข่าวสารข้อมูลในวงการมวยเสมอ ซึ่งหาได้จากนิตยสารมวย ซึ่งวางตลาดหลายเล่ม เช่น มวยสนาม มวยทีวี ยอดมวยเอก เป็นต้น และยังมีรายการมวยทางวิทยุอีกมากมาย รวมทั้งจะต้องติดตามการชกเป็นประจำ มีการเก็บข้อมูลส่วนตัวของนัก

มวยแต่ละคนไว้ เช่น คางเปราะแดง่าย ไม่ชอบมวยหมัด ไม่ชอบมวยเข้าเป็นต้น ตอนเข้าก่อนที่มวยจะขึ้นชกในตอนบ่ายหรือค่ำ จะต้องมีการชั่งน้ำหนัก เขียนเหล่านี้จะต้องมาดูการชั่งน้ำหนักว่ามาพอดีพิกัดหรือไม่ต่ำไปหรือเกิน ถ้าเกินต้องลดลงมากหรือไม่ ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้รวมทั้งประสบการณ์ส่วนตัวของเขียนนั่นเอง ทำให้เขียนแต่ละคนมั่นใจว่าตนมีข้อมูลที่ดีและผิดพลาดน้อยที่สุด

หลักใหญ่ๆ ในการเลือกเล่นพนันมวยของเขียนมวยก็คือ ให้ถือหางนักมวยที่ตัวใหญ่กว่าไว้ก่อน นักมวยที่ต่อมานานประสบการณ์สูง ซึ่งศัพท์ในวงการมวยจะเรียกว่า ชื่อชั้นกระดูกดี ก็มักจะเป็นต่อนักมวยในสังกัดค่ายใหญ่ จะมีโอกาสชนะมากกว่าในกรณีที่ชกสูสีถ้าเป็นที่เวทีลุมพินี เขียนมวยจะถือหางนักมวยที่เข้าท่า เพราะว่ากันว่ากรรมการห้ามมวยของลุมพินีชอบมวยเดินหน้า ส่วนที่เวทีราชดำเนินนักมวยที่ตั้งรับจะมีโอกาสชนะสูงกว่า ซึ่งความเห็นเหล่านี้เป็นของเขียนมวย อาจจะต่างจากความเห็นของกรรมการ ดังจะได้กล่าวในหัวข้อถัดไป ส่วนผู้ชมมวยทางโทรทัศน์จะได้กล่าวถึงในบทต่อไป

กรรมการผู้ตัดสินมวยและผู้สื่อข่าว

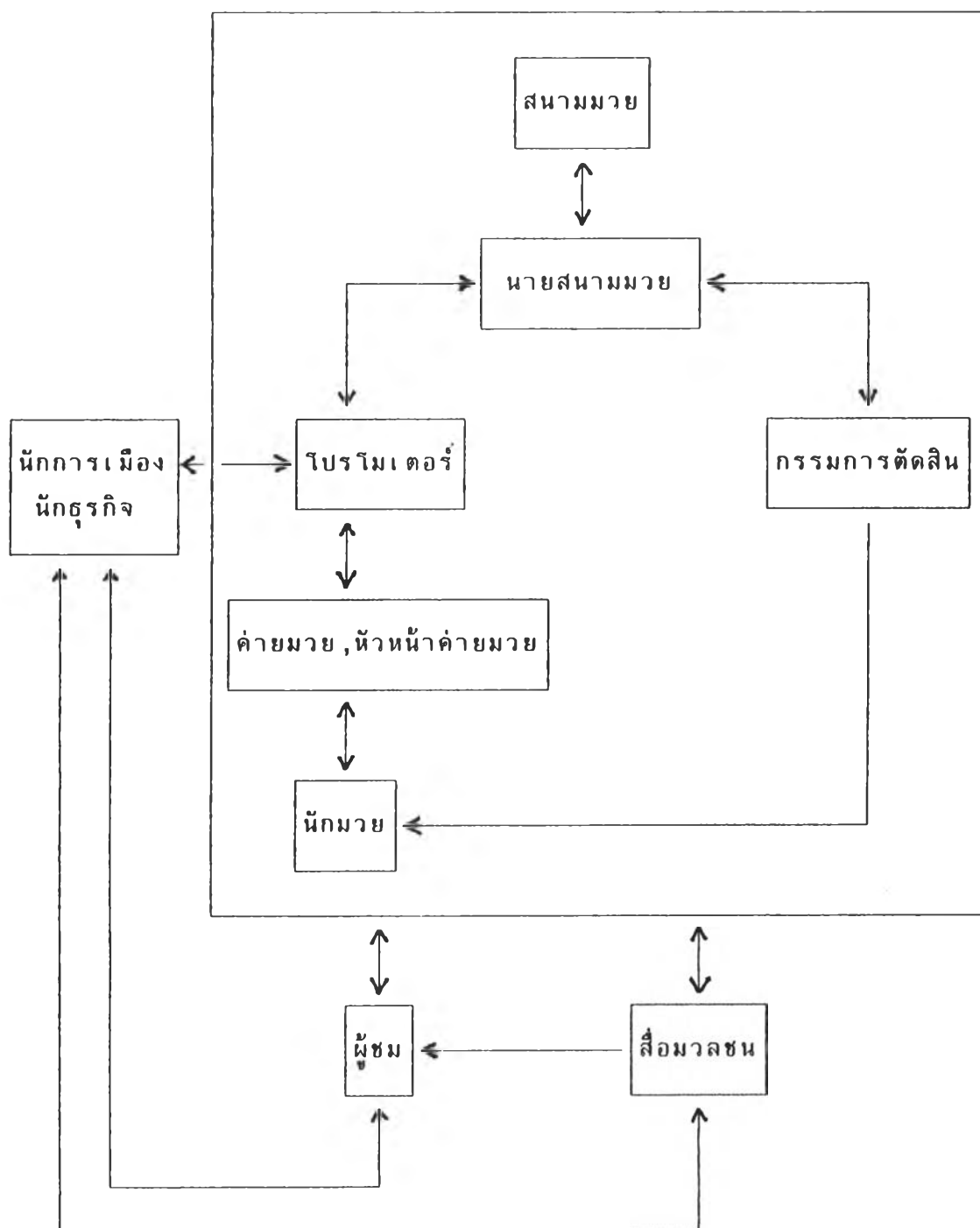
กรรมการผู้ตัดสินเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในวงการมวยไทย เพราะเป็นผู้ให้คะแนนให้โทษแก่นักมวย นักพนันได้โดยตรง บ่อยครั้งที่การตัดสินชกกับสายตาของคนดูส่วนใหญ่ (ซึ่งก็คือนักพนัน) กรรมการมักจะถูกโน้มน้าวด้วยถ้อยคำหยาบๆ เช่น กรรมการเตี้ย, กรรมการหน้าหมี่ เป็นต้น บางครั้งยังมีการกล่าววาทกรรมมีการส่งชกให้แก่เขียนมวยบางกลุ่ม โดยเฉพาะจากสื่อมวลชน เช่น นักข่าว ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ เป็นต้น

"สำราญทอง เกียรติบ้านช่อง ต่อยเสร็จตามสายตาลายๆ คนดูไม่น่าแพ้ ก้าวหน้า ศ.เขตดิ่งชัน แต่กรรมการดันเมฆยิดราคาเป็นเครื่องวัด ชุมมือให้ก้าวหน้าชนะจนหลายคนบอกว่า กรรมการทำงานมีเลศนัยน่าสงสัยมีการลีดมวย ฝั่งๆ ที่ผมไม่เคยเชื่อว่าเรื่องอย่างนี้จะมียู่ในโลก ยังซึ้งใจขอเปลี่ยนความคิดใหม่ได้มัยเนี่ย" จากบทความของ สมินลา คอลัมภ์ ทัวร์ทีวี ของนิตยสารมวยทีวี ฉบับ 143 เดือนกันยายน ทำให้เห็นมุมมองของสื่อมวลชนที่มีต่อกรรมการผู้ตัดสินว่า กรรมการมีแนวโน้มที่จะตัดสินมวยโดยเอาใจเขียนพนันทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว นักข่าวที่เข้าไปทำข่าวมวย ส่วนหนึ่งก็เล่นพนันมวยด้วย "การที่ผมรับราชการมาจนได้รับพระราชทานยศเป็นพันตรี ไม่ใช่เรื่องง่าย ผมคงไม่เอาศักดิ์ศรีมาทิ้ง เพราะการตัดสินมวยโดยการส่งชกหรือกรับ" (สัมภาษณ์

พ.ต.สุชาติ ศิรินาม กรรมการผู้ตัดสินมวยเวทีลุมพินี)

ประเด็นเรื่องความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันระหว่างเซียนมวย สื่อมวลชน โปริโมเตอร์ หัวหน้าค่าย นักมวย และกรรมการผู้ตัดสินนั้น การจะชี้ว่าใครถูก ใครผิดเป็นเรื่องที่ยาก เพราะวงการมวยเป็นเรื่องของผลประโยชน์ การทำอะไรไปย่อมจะมีทั้งผู้ได้ประโยชน์และผู้เสียประโยชน์ การจะพูดกันถึงประเด็นว่าใครเป็นผู้ทำให้วงการมวยไทยตกต่ำ ต่างฝ่ายต่างมุมมอง ทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนทำให้วงการมวยเจริญและมีส่วนทำให้วงการมวยไทยตกต่ำเช่นกัน ดังแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องในวงการ

แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทย

จากแผนภาพความสัมพันธ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวยไทย สนามมวยจะเป็นส่วนที่มีอิทธิพลและอำนาจสูงสุด ทั้งนี้เพราะเป็นการผูกขาดโดยมีประกาศกระทรวงมหาดไทย ปี 2504 เป็นตัวกำหนด สนามมวยดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ โดยมอบหมายให้ผู้มีอำนาจของสนาม คือ นายสนาม โดยนายสนามมวยจะเป็นผู้แต่งตั้ง ถอดถอน โปรโมเตอร์และกรรมการตัดสิน แต่ นายสนามก็ไม่ใช้ผู้ที่ใช้อำนาจเด็ดขาดสิ่งการลงมาเพียงอย่างเดียว ความสัมพันธ์ของนายสนามมวย โปรโมเตอร์ และกรรมการตัดสิน เป็นลักษณะเกี่ยวคู่กัน นายสนามต้องอาศัยโปรมอเตอร์ที่จัดรายการได้ถูกใจผู้ชม มีรายได้จากค่าบัตรเข้าชมสูงๆ โปรโมเตอร์ต้องอาศัยนายสนามในการกำหนดรายการให้มาก กรรมการตัดสินได้รับเบี้ยเลี้ยงจากรายได้ค่าบัตรเข้าชม และโดยที่ตัวเองเป็นผู้รักษากฎกติกาในการแข่งขัน มีผลต่อการตัดสิน ดังนั้น บางครั้งถ้านักมวยของโปรมอเตอร์ขึ้นชกเอง บรรดาผู้ชมมักจะกล่าวว่า นักมวยคนนั้นมีราคาหน้าเสียดี เพราะคิดว่า กรรมการอาจจะมีความเกรงใจโปรมอเตอร์ แต่กรรมการจะมีอำนาจเหนือตัวนักมวยอย่างแท้จริง ค่าตัดสินของกรรมการถือเป็นเด็ดขาด การเปลี่ยนแปลงการตัดสินมีน้อยมาก และถ้ามีก็มิใช่เพราะตัวนักมวย แต่เพราะบรรดาเซียนมวย โปรโมเตอร์เองนอกจากจะมีความสัมพันธ์กับนายสนามและกรรมการตัดสินแล้วยังจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สนับสนุน นักการเมืองทั้งหลาย และบรรดาค่ายมวยต่างๆ ด้วย ส่วนค่ายมวยจะต้องมีการเกี่ยวคู่กันกับนักมวยในค่าย และสนามมวย นายสนามมวย โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสิน ค่ายมวย ตัวนักมวย จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับบรรดาผู้ชมทั้งหลายและสื่อมวลชนด้วย เพราะการแข่งขันชกมวยนี้จะดำเนินอยู่ได้ต้องอาศัยรายได้จากผู้ชม ถ้าส่วนใดส่วนหนึ่งในกระบวนการนี้บกพร่อง จะเกิดปฏิกิริยาจากผู้ชมทันที ดังนั้น โปรโมเตอร์ซึ่งก็คือผู้จัดการให้การแข่งขันชกมวยนี้ดำเนินอยู่ได้ จึงต้องดำเนินการทุกอย่างเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มผู้ชมให้ได้ได้รับความพอใจที่สุด สำหรับสื่อมวลชนนั้นจะได้เนื้อหาข่าว รายละเอียดต่างๆ เพื่อรายงานให้ผู้อ่าน (ผู้ชม) ทราบ ในขณะที่การจัดศึกต่างๆ ก็ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์จากสื่อมวลชนเช่นกัน

สำหรับกลุ่มผู้สนับสนุน นักการเมือง จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับ 3 ฝ่าย คือ โปรโมเตอร์ ผู้ชม และสื่อมวลชน สิ่งที่ผู้สนับสนุน นักการเมืองได้จาก 3 ฝ่ายนี้คือ ช่องทางการหาเสียง คະแนนเสียง และการประชาสัมพันธ์ตามลำดับ ส่วนสิ่งที่ผู้สนับสนุน นักการเมือง ให้แก่ 3 ฝ่ายนี้ คือ เงินสนับสนุนในการจัดแก่ โปรโมเตอร์ การจัดมวยให้ประชาชนได้ชมอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาข่าวและผลประโยชน์อื่นๆ ที่ให้แก่สื่อมวลชน สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของฝ่ายต่างๆ ในวงการมวยไทยนั้น จะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงถึงกันหมดอาจจะโดย

ตรงหรือโดยอ้อม แต่มักจะอยู่ในรูประบบอุปถัมภ์เกี่ยวกัน จะไม่เป็นลักษณะการ
สั่งการบังคับบัญชาโดยตรง